

z dnia 08 listopada 2006

Opinia projektu ustawy o zmianie ustawy o SW

Zarząd Główny NSZZ FiPW – po przeprowadzeniu szerokiej konsultacji wśród załóg jednostek podstawowych – postanowił, jednogłośnie, zaopiniować negatywnie projekt ustawy o zmianie ustawy o Służbie Więziennej (wersja z dn. 10 października 2006r.).

Powyższy projekt jest zdecydowanie sprzeczny z ogólnymi oczekiwaniami kadry funkcjonariuszy Służby Więziennej. Spodziewali się oni, podobnie jak reprezentujący ich związek zawodowy, gruntownych i reformatorskich zmian w dotychczasowej ustawie o Służbie Więziennej, polegających na dostosowaniu jej zapisów do aktualnych potrzeb polskiego więziennictwa. Przeprowadzenie natomiast wyrywkowej nowelizacji jednego jedynie rozdziału tej ustawy, o zupełnie marginalnym znaczeniu dla prawidłowego funkcjonowania naszej formacji, budzi nasz zdecydowany sprzeciw. Przedmiotowa nowelizacja nie odpowiada merytorycznym i pragmatycznym potrzebom Służby, lecz jest realizacją zapotrzebowania na osiągnięcie doraźnego celu finansowego.

Uzasadnienie

1. Proponowana nowelizacja ustawy sprowadza się do pozbawienia funkcjonariuszy Służby Więziennej dotychczas przysługującego im prawa do lokalu mieszkalnego. Likwidacja tego uprawnienia, wyłącznie dla jedynej formacji, spośród wszystkich służb mundurowych, narusza konstytucyjną zasadę równości. O znaczeniu tej zasady wielokrotnie, w swoich wyrokach, przypominał Trybunał Konstytucyjny. Pozbawianie uprawnień - tożsamy dla wszystkich formacji mundurowych wykonujących podobne zadania - jest wyłomem w powyższej zasadzie równości.

2. Zdaniem Zarządu Głównego NSZZ FiPW skutki proponowanej nowelizacji naruszają także art. 2 Konstytucji RP, zasadę zaufania obywateli do państwa i stanowionego przezeń prawa oraz zasadę poszanowania praw słusznie nabytych.

3. Takie bezprzykładne i przedmiotowe traktowanie Służby Więziennej odbieramy jako nieuzasadniony merytorycznie zamach na naszą służbową tożsamość. Jest to także kolejna próba marginalizacji znaczenia więziennictwa, a w szczególności uprawnień finansowych i socjalnych jego funkcjonariuszy.

4. Przedłożone do zaopiniowania, obok przedmiotowego projektu zmiany ustawy o Służbie Więziennej, projekty rozporządzeń „mieszkaniowych” w swych praktycznych rozwiązaniach przeczą prezentowanym wizjom zawartym w stosownych uzasadnieniach. Praktycznie jedyną prawdziwą informacją jest informacja dotycząca niskiego poziomu wynagrodzenia funkcjonariuszy, kształtująca się dla wielu z nich na poziomie ok. 1 200 – 1 500 zł. netto.

Natomiast stwierdzenia, że celem projektodawcy jest racjonalizacja niektórych

unormowań, dotyczących uprawnień finansowych funkcjonariuszy, poprzez dostosowanie ich do realiów współczesnej gospodarki, a także do zasady poczucia sprawiedliwości społecznej – co najmniej mijają się z prawdą i rzeczywistością:

- Dotychczasowe rozwiązania przepisów mieszkaniowych dawały funkcjonariuszom możliwość otrzymania pomocy finansowej w formie bezzwrotnej w wys. do ok. 30 500 zł., co zapewne nie wystarczało do nabycia lokalu mieszkalnego, ale było bardzo istotnym czynnikiem finansowym, szczególnie dla funkcjonariuszy najniżej zarabiających. O otrzymaniu pomocy finansowej nie decyduje powszechnie krytykowana wcześniej uznaniowość lecz kolejność złożonych wniosków.
- Proponowane aktualnie rozwiązania zwielaokrotniają powyższą kwotę do ok. 92 000 zł., ale otrzymywanych w formie zwrotnej pożyczki, na okres do 10 lat.
- Wprowadzane obwarowania, dotyczące uzyskania pożyczki, zupełnie pozbawiają możliwości jej uzyskania przez podstawową kadre funkcjonariuszy. Beneficjentami takich rozwiązań pozostanie jedynie wąska kadra zarządzająca, posiadająca wyższe uposażenia. Dodatkowo pogłębiać będzie ten fakt propozycja powrotu do uznaniowości decyzji przełożonych.
- Niskie wynagrodzenie funkcjonariusza Służby Więziennej nie daje mu jakichkolwiek możliwości zgromadzenia kilkudziesięciotysięcznych oszczędności, stanowiących 10% zaangażowania własnych środków przewidywanych kosztów inwestycji.
- Ponadto, funkcjonariusz zarabiający ok. 1 200 – 1 500 zł. nie będzie przecież w stanie spłacać, przez kolejnych 10 lat, miesięcznych rat w wysokości ok. 700 – 800 zł.

5. Przedłożone propozycje mogą świadczyć o tym, że przygotowywane one były (w myśl art. 85 proponowanej ustawy): w celu zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych, ale wyłącznie wąskiej grupy funkcjonariuszy. Przemawiają za tym także kolejne propozycje:

- Celem dotychczasowych rozwiązań była pomoc funkcjonariuszom w uzyskaniu lokalu mieszkalnego w miejscowości, w której stale pełni służbę, lub w miejscowości pobliskiej. Jest to istotne dla potrzeb Służby, związanych z dyspozycyjnością funkcjonariusza i jego mobilnością.
- Proponowane obecnie rozwiązania nie są zupełnie związane z interesem i potrzebami Służby lecz wychodzą jedynie naprzeciw ambicjom budowlanym niektórych funkcjonariuszy.

6. Negatywna opinia związku zawodowego dotyczy także propozycji wykreślenia dotychczasowego art. 72 ustawy o Służbie Więziennej. Do likwidacji tego uprawnienia – funkcjonującego równolegle w pozostałych służbach mundurowych – odnoszą się analogicznie uwagi dotyczące likwidacji ulgi „mieszkaniowej”, zawarte w pkt. 1, 2 i 3 niniejszej uchwały.

7. Akceptacji Zarządu Głównego NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa nie znajduje także propozycja przeznaczenia „wygospodarowanych” środków finansowych na wzrost uposażenia zasadniczego. Tak realizowana podwyżka wynagrodzenia jest praktycznie iluzoryczna i sprowadza się generalnie do innego sposobu dystrybucji tych samych pieniędzy.

8. Ustne obietnice kierownictwa służbowego oraz przedstawicieli resortu sprawiedliwości, iż podwyżka skierowana będzie głównie do najniżej uposażonych funkcjonariuszy, nie mogą znaleźć uznania, gdyż Zarządowi Głównemu NSZZ FiPW nie

zostały zaprezentowane jakiegokolwiek (nawet wstępne) propozycje projektów rozporządzeń „płacowych”, mogących realnie normować takie uregulowania:

- Ponadto, nawet optymistyczna wersja podwyżki, w średniej wysokości ok. 219 zł., nie jest w stanie zrekompensować utraty comiesięcznej kwoty ok. 250 zł. – tylko z tytułu likwidacji równoważnika za brak mieszkania, a taka sytuacja dotyczyć będzie kilku tysięcy funkcjonariuszy i ich Rodzin.
- Wątpliwość związku zawodowego budzi także dotychczasowa praktyka „rekompensowania” niskich podwyżek poprzez wzrost (w trakcie trwania roku kalendarzowego) wysokości dodatku służbowego dla kadry dyrektorskiej oraz przyznawania nagród uznaniowych.